

INFORMAČNÍ LISTY 62

LISTOPAD

2001/6

Vychází 7x do roka pro členy SAM 95 zdarma.

President: **Radoslav ČÍZEK**,
Žilinská 160, 273 01 K.Žehrovice
Zástupce: **Zdeněk ANDRÝSEK**,
Ludmilina 3, 180 00 Praha 8
Pokladník: **Vladimír HORÁK**,
K Cihelné 432, 273 01 K.Žehrovice
Předseda
sport. komise: **JUDr. Zdeněk SLAPNÍČKA**,
Na Sadce 193, Praha 4, 149 00
Redakce IL: **Radoslav ČÍZEK**

Trochu vysvětlení na úvod

Snad mimo málo jasných začátků vydávání IL se po měsíce, ba i roky nestalo, aby na straně 3. IL každého čísla chyběl třípohledový plánek. Někdy vítaný, jindy méně. To jak kdo má co v oblíbě. Dnes jej tam vyjimečně nenajdete. Berte to opravdu jako mimořádnou situaci. Už jsme si na takové uspořádání zvykli. Tahle strana 3 byla vždycky tak trochu naše specifikum, ne všechna podobná periodika to dělají stejně. My máme jednu nevýhodu. Každá strana IL je jedna šestina čísla. Procentuálně je to dost. Že to bez negativního finančního dopadu nemůžeme změnit už jsme si řekli. Až dosud jsme se tam až na řídce výjimky nějak natlačili.

Teď ale došlo k situaci, že bychom museli něco aktuálního z čísla vypustit. Co ale? Kladenskou (letos málo navštívenou) volnou z podzimu? Vyhodnocení 4. kola ARC-A2 a závěrečné vyhodnocení seriálu – to snad ne. A dost nám zabere byť skromná zpráva o SLETU „78“ v Mor. Třebové. Nebylo by to solidární, vždyť vás tam tolik létalo. Dále tu máme Žichlickou podzimní, to je aktuální a bylo to hezké. Ale v době (25.10.) kdy tohle píšete ještě nevím, kolik místa budu mít před sestavením k dispozici. O straně 2 ani nemluví, na fotkách šetřit nejde a přátelé, kteří našim jazykem nevládnou se těší alespoň na ně. Tohle celé je ještě kombinované se situací, zda se někomu zrovna v době, kdy se IL sestavuje podaří doplnit film a poskytnout nějakou fotku. Jen právě případný plánek je záležitostí nadčasovou, bude v pořádku za měsíc i za dva. Naproti tomu by tohle všechno, co tu mám vypadalo v prosincovém čísle trochu zatuchlé a málo aktuální. To abyste věděli, o co jde. Každý centimetr tisku je dobrý, proto končím. Apropó: lidi nevíte kde sehnat trochu času, rád bych si postavil nějakého gumáčka?

Editor: Rad. Čížek

SNĚM SAMu 95

se bude konat dne 10. listopadu 2001
v kladenském LABYRINTU od 9, 30 hodin.

Doufáme v hojnou účast členů. Občerstvení zajištěno.

Výbor SAMu 95

Soutěž elegance OTMR při italské Nationals vyhrál tento pohledný motorák. Autor není znám.

Podzimní volná historická soutěž na kladenském letišti 22. 9. 2001

Nevěřím, že se nechystalo na ní více mužů. Ing. Trefný z Děčína se telefonicky omluvil. Vzdálenost kombinovaná s deštivým pátkem před soutěží. Jenomže počasí udělalo jeden ze svých nepředvídaných úskoků a podstatně se přes noc vylepšilo. Příjemné překvapení pro všechny. I větřík s jižních směrů byl snesitelný, stěží 3,5 – 4 m/s. To přece jde.

Tentokrát se nás sešlo na tomto polétání skutečně hrstka. Chyběli někteří, kteří nikdy nechybí. Třeba Ing. Jarda Drnec z Prahy. Ten si veze svoji ženu, pochopitelně sebe a zbytek prostoru auta je ucpán modely všeho druhu, ale vždy jen volnými. Bylo přihlášeno 6 modelů do AV 1 (z toho 5 rodina Plačků), 4x BV 25 a 3x BV 1, 1 motoráček.

AV 1 - po perfektním nástupu St. Machulky s modelem STRAKA zapadl tento model po přistání na DT do prezrádlé řepky a nebyl nalezen. A tak Plačkovci: žák, junior a senior Jiří měli konkurenci leda vzájemnou.

Výsledky:

1. Plaček Tomáš	ŠOHAJ	254
2. Plaček Jiří	ŠOHAJ	225
3. Plaček Tomáš	IKAR	219
4. Plaček Ondřej	ŠOHAJ	198
5. Machulka Stan.	STRAKA	174
6. Plaček Ondřej	IKAR	73

BV 25 - Prim zalétal Zdeněk Slapníčka z Prahy s modelem HUMP 41 a se stejným výkonem byl druhý i Alois Rajnošek ze Dvora Králové u Berouna. Radek Čížek létal s poškozenými kormidly a model nešel s jistotou seřadit.

Výsledky:

1. Slapníčka Zdeněk	HUMP 41	180
2. Rajnošek Alois	VASP	180
3. Čížek Rad.	C 44/25	143
4. Švarc František	PRINCE HALL	97

BV 1a - Suverénně zalétal Zd. Slapníčka s modelem YORKSHIRE PUDDING 46 a stejně tak dobře s modelem MISS CANADA. Bohužel po výrazném stoupáku se tento model nedostal z termiky a zmizel ve velké výšce severním směrem.

Výsledky:

1. Slapníčka Zd.	YORKSHIRE PUDDING	270
2. Slapníčka Zd.	MISS CANADA	255
3. Švarc František	LETNÁ	125

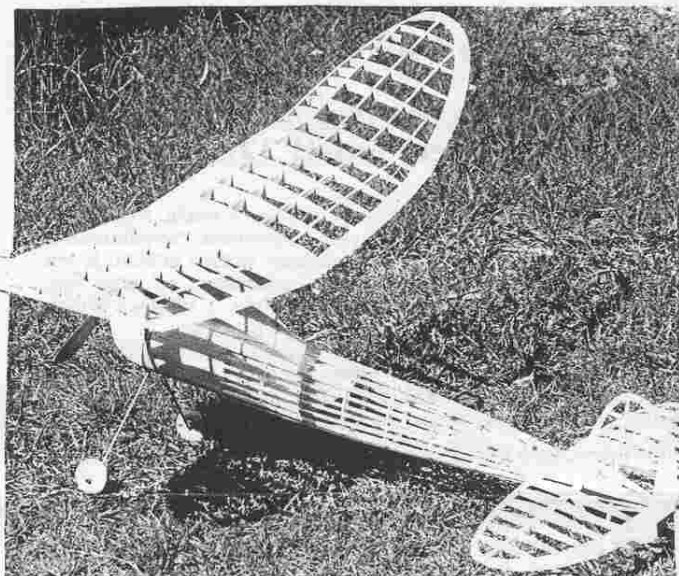
CV

Jediný soutěžící Jiří Bělohávek z Kladna létal s modelem JUNIOR C. Dolétal sice všechny 4 lety, ale v posledním si s ním pohrála termika a model zmizel z dohledu směrem na město. V daném případě by to spravilo kousek doutnáku, ale to víte, je to obtížné. Musí se to zapalovat a model nikdy předtím neuletěl. Škoda motoru a mylného přesvědčení, že je lépe si postavit nový model, než shánět kousek doutnáku. Měl časy: 32 33 46 120 = 199

Uletly celkem 3 modely, z toho Machulkova STRAKA, létající bezpochybně přistála na D/T, ale dosud se po ní pátrá. Pokud jste to sami nezkusili – tak v prezrádlé hořčici to není med, to je jako prodírat se trním. MISS CANADA se jak to vypadá moc velkého stáří nedožila, tohle byly její první lety. Ale když máme na modelu adresu a model najde poctivý nálezce, je tu pořád naděje. Že je poctivých lidí v tomto století už málo? Neopatrní modeláři musí žít stále v naději, že jich zase tak málo není.

Kladenská skupina SAM 95 se snaží spolu s členy místního LMK zajistit jak jarní, tak podzimní loučení se sezónou. Mohli jste mít řadu důvodů, proč jste nepřijeli, ale počasí to rozhodně tentokrát nemohlo být. Snad jim i nadále vydrží něco pro vás uspořádat i přes vaši malou přízeň páni volňáskáři! Dík za tu dobrou práci páni Kladenáci!

Radek Čížek

Goldbergův model ZIPPER postavil jako volný A.B. Abell z Austrálie.

Wolfgang Ilg a Vláďa Kostečka prohlíží na modelářském letišti v Bad Neustad obrovitý RC větroň Reinland se kterým létali maďarští modeláři

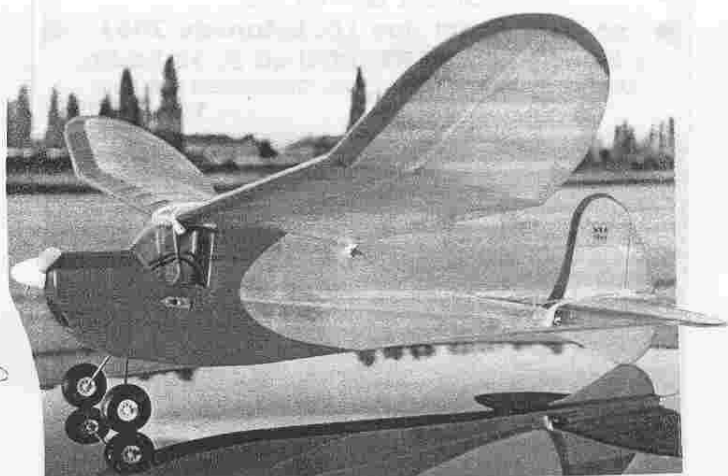
Od července 2000 požádal o členství v našem SAMu 95 další Kalifornian Bud Romak, který je již členem SAM 27- Severní Kalifornie. Welcome Bud!

Na polétání na polní cestě se sešel Don Bekins (vlevo), Ed Hamler a Jerry Rocha z Kalifornie. Vzletová dráha se řeší nataženým starým kobercem a je vystaráno. Víte něco lepšího? Tohle je spolehlivé. **Foto: Don Bekins**

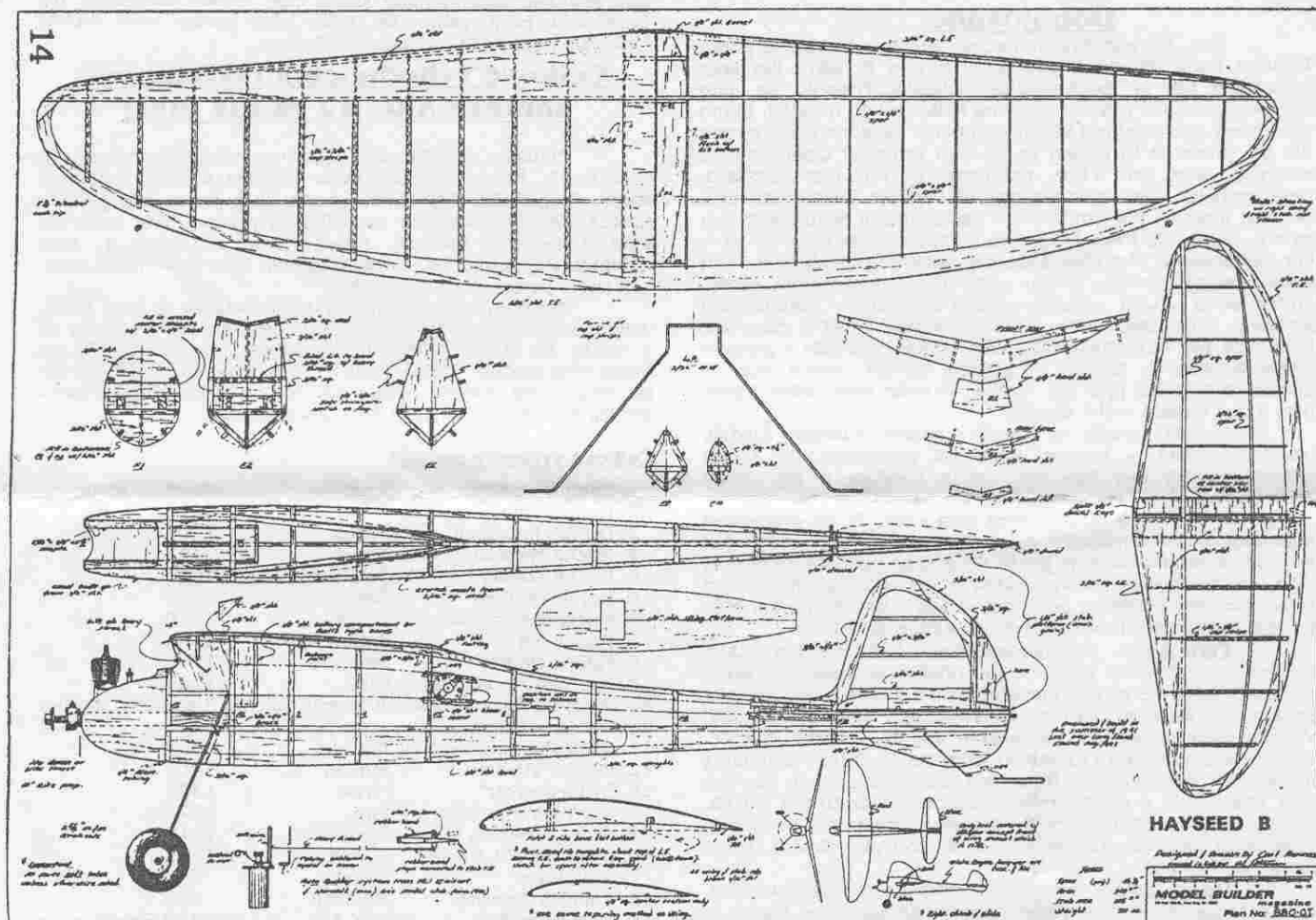

Jardu Netáhla najdete skorem ve všech kategoriích. Tady se chystá odstartovat repliku Morávka rádiáka Z-11 na „Setkání“ dne 5.5. ve Všechně u Tábora.

Repliku modelu BULDOZER si postavil „na elektrik“ Dr. Slupský z Plzně.

Foto: Dr. Slupský

HEYSEED B (Semenó trávy)

Model tohoto jména vytvořil v létě 1941 modelářský konstruktér Carl Hermes. Šlo o motoráček střední kategorie (B) pro motor kolem 5 ccm obsahu. Model ale bohužel již toho roku ulétl. Carl Hermes vytvořil též menšího bratříčka HEYSEED A, ale ten nikdy nebyl ve válečných letech vydán. Od plánu se zachovala řada přesných podkladů, která posloužila k postavení modelu, tedy pracovní pláněk. Carl již model do plánu nestačil dát, zemřel.

Na podzim roku 1992 jsem byl vybrán americkou modelářskou asociací AMA jako rozhodčí pro MS maket v Muncie. Moc jsem se těšil. Ale to nebylo zdaleka celou náplní mého pobytu v USA. Moji dobří přátelé Le Roy Weber a Don Bekins mne již před cestou zdůraznili, že neuvidím-li jejich stát Kalifornii, že vlastně jsem neviděl Ameriku. Zařídili to tak, že konečný cíl mé cesty bylo nikoliv Muncie, ale San Francisco (SF). Nemohl jsem odporovat, více se vyznám. Ono z Indianopolis je to konečně „jen“ něco přes 5 hodin tryskáčem na západ. Hodinky si ale brzy přestanete seřizovat, přelétávají se asi 4 časová pásma. Můj program byl kamarádsky perfektně naplánován, každá půlhodinka byla využita. Při prohlídce pacifického pobřeží mně Don upozornil, že nejbližší vesnice tímhle směrem je Japonsko! Nemohu se více šířit v tomto článku o svých nádherných zážitcích, není místo – ač mnohé s modelářinou souvisí.

Do „Fire Department Training Room“ v Novato, severně od SF, což je výborně vybavená hasičárna v lesích, nejméně „krajského“ formátu jsem byl pozván SAMem 27 – Severní Kalifornie. Měl jsem dost trémy se svojí chatrnou angličtinou, kdy jsem měl říci něco o tom, jak to děláme u nás. Naštěstí hoši měli pro můj handicap pochopení a navíc to co jsem chtěl říci přeložil z „angličtiny“ do američtiny přítel Don Bekins. Než jsem se nadál, stal jsem se členem SAMu 27. Tehdy měl SAM 27 asi 40 členů, dnes je jich více. Vydávají 10 stránkový „newsletter“ s mnoha obrázky, méně plány. Poslední dobou je časopis podstatně kvalitnější v reprodukci. Ve zmíněném objektu se schází SAM 27 každou třetí středu večer. Mnozí to mají i 50 mil. Nabídl jsem, že bych mohl pro SAM 27 něco nakreslit, pokud by bylo třeba. Bylo, někdo

připomněl nedokreslený pláněk HAYSEED A Carla Hermese. Samozřejmě v původní koncepci. K plánu HAYSEED B přibyl počátkem roku 1993 také HAYSEED A zpracovaný podle podkladů duševního otce Carla Hermese z dob válečných.

Vraťme se k připojenému plánu. Zmenšenina je z časopisu MODEL BUILDER. Plánek lze použít samozřejmě pro případný stavební pláněk žádané velikosti, ale obávám se, že texty nebudou ani po zvětšení dostatečně čitelné. Pokusím se k tomu něco říci:

Trup – jeho základem byl vodorovný rám slepený ze dvou podélníků a rozpěrek. Zespodu byl přilepen svisle tvarovaný balzový pás. K němu byly potom z obou boků přilepeny oboustranně šikmé vzpěrky. Totéž bylo i shora, šikmé výztuhy byly přilepeny k hornímu podélníku. V řezu 2 a 4 (možná i 3) byly balzové přepážky. V místě přepážek 2,3,4,5 byl nahore pomocný rám pro sedlo křídla. To bylo slepeno ze dvou dílů v odpovídajícím V-lomení. Oválnou přepážkou 1 (motorová) procházely 2 bukové špalíčky, které sloužily jako motorové lože. K němu byly z obou boků přilepeny bočnice krytu. Doplňovala je balzová výplň zespodu. Vše natrvalo slepeno. Motor seř. vyjmout směrem nahoru. Trup byl v zadní části ukončen výřezem pro sedlo výškovky (naznačeno čárkovaně v půdorysu) a spodním balzovým dílem směrovky se zalepenou drátěnou ostruhou. Tvarování trupu se dělalo tak, že se na hotovou kostru trupu přilepily na stojato ploché balzové listy – viz rozdělení z řezů a potom se obrousily do plynulého tvaru.

Podvozek – byl ohnut z jediného kusu ocelového drátu a zakotven kolem bukového motorového lože a do přepážky 2. Balonová kola měla relativně velký průměr.

Křídlo – eliptického tvaru bylo postaveno ze dvou polovin, které se pomocí pomocných stojin (viz řezy) slepily dohromady v odpovídajícím V-lomení asi 8 stupňů. Použitý profil byl nejspíš blízký NACA 6409. Stavba křídla byla celobalzová. Shora bylo křídlo až k nosníku plankováno tenkou balzou a navíc horní partie za nosníkem až k odtokovce byla páskována balzou.

Výškovka – byla stavěna stejně jako křídlo. Mezi dvěma středními žebry byla šterbina, kam byla zalepena rámová (stejně tlustá) směrovka. Použit byl nosný profil s rovnou

Dobožováno...

Dne 28. září bylo konečně odlétáno 4. kolo o pohár Velkého Karla. Původně plánovaný termín 8. září lilo jako z konve a tak se pochopitelně nelétalo. Podařilo se nám telefonicky soutěž odvolat a tak na letiště nikdo nepřišel. mimo mne, který tam zajel pro všechny případy. Našel se volný termín 28. 9. přece se to počasí za 20 dnů vyblázní! Opět jsme to nechytli, snad jen s tím, rozdílem, že ten den nepršelo. Nepříjemného větru bylo ale na dvě soutěže. Anemometr sice dokázal ukázat i jen 4m/s, ale v následujících sekundách tam bylo 6, někdy ale i 8m/s. Teplota se pohybovala mezi 10-13 °, vítr foukal skoro jižní přes doberský dolík na přilehlý svah. Ten dolík není nic malého, je tam schované celé fotbalové hřiště. Trefně se o situaci vyjádřili někteří soutěžící – jako o boji s větrem. Tento směr větru je pro kladenské letiště a modeláře jmenovitě ten nejnešťastnější. Vždy přináší nesnáze v podobě vlnění a větrných nárazů. K poledni se vítr stočil více na jihozápad a foukal přes les Borka. To také není žádné termo, bylo to jen o málo méně divoké.

Dvanáct mužů se přesto zapsalo k létání. Chyběli tradiční účastníci – Hořava, Kostečka, Macháček, ale k naší radosti dorazili dva Plzeňáci – Jaroslav Vaníček a Ing. Karel Kleinmond.

Byla určena 60 minutová kola s tím, že po dokončení kola bude ihned vyhlášeno další. Sledování kanálu nedalo tak moc práce, souhlasné byly jen tři 65 a to se ohlíželo. Ostatní si nhljak co do frekvence nepřekázeli a tak mělo létání celkem svižný průběh. Létaly se jako vždy 4 lety s tím, že pořadí bylo v rámci kola volné. Tento systém se nejlépe osvědčuje.

První kolo – s přehledem vyhrál Jaroslav Netáhlo s EXPE za plně, to je 240 s a ještě k tomu přistání do malého čtverce za 40. Za něho se zařadil matador Franta Dvořák s 202 a také přistání do malého čtverce (15x15). Jako třetí doletl Ing. Valenta s Mírou za 228, ale nesedl ani do velkého čtverce. V tom nárazovém větru to nebylo jednoduché, když přišel náraz těsně před přistáním, byly toho plně ruče. Následovali: Vaníček 208, Švarc 187 a pozdější vítěz soutěže junior Tomáš Plaček. Tomáš létal se SATURNEM B, dokonce osazeným původním prohnutým profilem. Let se nepovedl jeho otci Jirkovi, jehož model sedl za 55.

Druhé kolo – bylo co do výkonů téměř katastrofální. Nejvíce zaznamenal Karel Kleinmond – 155 staříčkou školní A-dvojkou SUP. Netáhlo dal 132, žák Ondra Plaček (SATURN B) 130. Při přistání zatačkou zlomil křídlo svého modelu Ing. Valenta (1 velký aeroplán, kdyby tohle učinil, skončil by podobně). Bylo to nejslabší kolo celé soutěže. Navíc se Mirkovi Macku rozložil stroj při vleku (MÝVAL) v důsledku silného porvyu.

Třetí kolo – Z dalšího létání tedy vypadli VI. Valenta a Macku a ostatní zalétali v tomto pořadí: Tomáš Plaček – 278, Vaníček 204, zlepšil se Dvořák na 192 a za daných podmínek dobré lety dali Jiří Plaček – 169 a Zdeněk Vyskočil – 167. Vítr se již trochu více stočil k jihozápadu a nárazy nebyly tak intenzivní. Zatahující se obloha naznačovala, že odpoledne by měl vítr podstatně lehnot. To už ale bude po soutěži.

Čtvrté kolo – Nejlépe zalétl plzeňský Vaníček s nenápadným modelem Marshall za 224, následovaný Netáhlem za 203. Dobré lety zaznamenali ještě oba Plačkové – otec Jiří za 200 a junior Tomáš za 198. Konečně se zářmoval alespoň za 30 Vláda Horák s Čapem za 180. Opět slušné K. Kleinmond se SUPem za 179. Byl čas rozjet se k obědu a tak byly vykonány poslední administrativní úkoly: vyhodnocení létání a rozdání diplomu a cen. Celkem dopadlo 4. kolo tohoto seriálu takto:

1. Plaček Tomáš	SATURN B	658
2. Vaníček Jar.	MARSHALL	636
3. Netáhlo Jar.	EXPE	633
4. Dvořák Frant.	VÁŽKA	591
5. Ing. Kleinmond K.	SUP	504
6. Horák Vlad.	ČAP	485
7. Plaček Jiří	SATURN B	446
8. Plaček Ond.	SATURN B	433
9. Švarc Frant.	SPARTAK	392
10. Vyskočil Zdeněk	AURIKEL	391
11. Ing. Valenta Vlad.	MIRA	357 (pouze 2 lety)
12. Macku Mir.	MÝVAL	124 (pouze 1 let)

Posuzovat z tohoto létání, který typ modelu je vhodný a který méně je osídlný. Tomáš Plaček sice už ve dvou z těchto soutěží zvítězil se SATURN B, ale dejme do protikladu, jak se

pral statečně Kleinmondův školní SUP. Pilotní dovednost má bezesporu svoji váhu, ale také jaké počasí (vítr) zrovna chytne, když letíte, od každého drobet.

Celkové vyhodnocení čtyřetapové soutěže ARC A2 za rok 2001

Nejdříve několik dat. Létání se zúčastnilo celkem 19 soutěžících. Pouze 5 absolvovalo všechna 4 kola, 7 dalších létalo alespoň 3x. Čtyři létali pouze 2x a jeden měl jedinou soutěž. Ze čtyř možných výsledků byly započítány každému jeho 3 nejlepší soutěže. Nejvíce bylo obsazeno 1. kolo v dubnu, kdy létalo 18 pilotů. Nejslabší bylo červencové kolo, kdy létalo pouze 11 soutěžících.

Nejstabilnější formu měl Jaroslav Netáhlo se svojí EXPE. Jeho výkony 840, 835 a 633 jej s předstihem 157 s zařadily na 1. místo. Se SUPER NEPTUNEM a výkony 791, 631 a 830 byl druhý Mila Hořava. Dobře létající Franta Dvořák s VÁŽKOU byl se ztrátou 45 s třetí. Jediný soutěžící junior Tomáš Plaček zvítězil s modelem SATURN B ve dvou kolech.

Celkové výsledky seriálu:

1. Netáhlo Jaroslav	Expe	2308	bodů
2. Hořava Miloslav	Super Neptun	2251	
3. Dvořák František	Vážka	2206	
4. Macku Miroslav	Mýval	2128	
5. Plaček Tomáš	Saturn B	2070	
6. Horák Vladimír	Čap	1986	
7. Macháček Jaroslav	Žralok	1970	
8. Plaček Jiří	Saturn B	1784	
9. Plaček Ondřej	Saturn B	1763	
10. Ing. Valenta Vladimír	Mira	1743	
Soutěžící na dalších místech neměli všichni 3 soutěže, ale pro úplnost je uvádíme:			
11. Kostečka Vladimír	Adebar	1569	
12. Pergler Vladimír	Aurikel	1469	
13. Svoboda Petr	Mýval	1339	
14. Ing. Kleinmond Karel	Sup	1224	
15. Švarc František	Spartak	1216	
16. Ing. Vyskočil Zdeněk	Aurikel	1212	
17. Kruk Karel	Mýval	664	
18. Vaníček Jaroslav	Marshall	636	
19. Brož František	AVX 54	489	

Zbývalo rozdat diplomy a Pohár Velkého Karla. Dárce poháru Karel Konvalinka byl přítomen vyhlášení vítěze a správně připomněl, abych si nechal kapesník rovnou venku na slzy. Nevysvětlitelným způsobem došlo nějak, snad při přepravě k natuknutí vršku poháru a ač to čepička poháru překrývala, mistr zjistil prasklinu směrem dolů na zadní část. Vítěz Jaroslav Netáhlo dostal z rukou Karla jako kompenzaci krásnou broušenou vázu, ale já měl zkažený okamžik, na který jsem se celou sezónu těšil. Taková ta lítost, kdy nemůžete pochopit jak se to mohlo stát. Ovšem pohár jsem měl celou dobu v opatrování já a jsem tedy vinník. Trochu jsem nakonec opoždil vyhodnocení nedopsanými diplomy, ale to se rychle napravilo. Bylo to hezké větroňarské zakončení, snad dnes doplněné povzdechem: škoda, že nebylo včera jako dnes. A naše více než 85 stará bříza jen neznatelně přikyvuje svými dlouhými již mnohde do žluta obarvenými trsnými. Smí, protože je to už po léta spolehlivý ukazatel síly a směru větru.

A pokud si snad někdo s nechutí myslí, jak jsme honili zase nějaké vteřiny a dokonce body za přistání, tak je vedle. Žádný adrenalin, žádná otrávenost. Bylo to fajn. Mně nevěřte, ale zeptejte se těch, kteří létali. A bude to fajn jistě i napřesrok. Zase si čtyřkolově zalétáme o nějaký ten pohár (říkáte pro jistotu radši plechový?) No mně to, co se stalo fakt moc mrzí.

Než se ale dostaneme k dalšímu klání v příštím roce, máte před sebou nějaké povinnosti: především opravit poškozené stroje, kdo je schopný využít ještě nějaké ty možnosti polétání (když je počasí v září „na hlavu“, bude v říjnu, tedy mělo by být sem tam modelářské počasí). Čím častěji se drží knipl v ruce, tím líp. A až padne snh, něco si postavte nového. Není od věci mít doma jedno rezervní ero v záloze. A přesvědčete kamaráda, že létání s A-dvojkami bezpečně zvládne. Abychom se v příštím roce dostali s účastí přes tu magickou dvacítku. Já už o jednom novém adepty vím, je to člen LMK KŽ Ing. Milan Sekerka létající úspěšně RC větroně. Na poslední soutěž A2 se nedostavil jen pro zmatky s termínem.

spodní stranou. Tak to nedělejte, pravidla SAMu 95 připouští buď podstatně snížení nosného profilu, nebo i možnou náhradou profilem symetrickým. Nejde v našem případě o volně létající model. Klapku směrovky musíte pro RC úpravu zvětšit alespoň na dvojnásobek. U původního volného modelu byla klapka směrovky ovládána po zhasnutí motoru vychýlením do pravé zatačky.

Neuvádím dimenze jednotlivých částí modelu, protože bohužel nejsou jasné, na druhé straně budou jiné u modelu v původní velikosti, jiné při zvětšení či zmenšení. Samozřejmě budete vycházet z použitého motoru a k tomu vztáhnete vše ostatní. Domnívám se, že je model natolik hezký a zajímavý, že by stálo za to jej postavit. Třeba jako zajímavost, kterou druhý nemá. Ale připomínám: držte se souhlasu se vzorem, pokud jde o poměrnou velikost, to je svatě!

Žichlické podzimní oldtimery **aneb: byl jsem při tom.**

Jde o 2 soutěže, ta první se konala již 23.9 a druhá 14.10. O tu jde.

Měli byste vědět, kde ty Žichlice vlastně jsou, abyste tam příští rok zaručeně trefili. Je to asi 10 km severně od Plzně na bývalém pražském letišti s betonovými plochami asi 30 x 30 m na každém konci. Jde o mimořádnou situaci. Majitelem tohoto letiště je Ing. Mrštík, kterému byla plocha vrácena v restituci. Je to nejen bývalý vojenský pilot, ale nadšenec pro létání vůbec. Dělá teď pekařinu a také sponzora přes tuto akci. Mít takovou záštitu dává pořadateli možnost udělat létání přitažlivé a zajímavé. Jen si představte, že až na výjimečné přistání nějakého ultralajta se nemusíte ohlížet na provoz Aeroklubu – není!

Program byl velmi podobný pravidlům SAMu 95, i když 3 kategorie v době, kdy jsou dny krátké je na pováženou. Ranní mlhy nedovolují létat dříve a odpoledne je také krátké. Prokládáním jednotlivých kol se podařilo dát soutěži svižný průběh i když se 3. kolo CRC-show už nelétalo. Domnívám se ale, že by se výsledky sotva lišily, oba Rakušané a Plzeňáci byli výrazně vylétanější.

Létány byly 3 kategorie: CRC-show, CRC-E a ARC-A2. Soutěž byla zahájena programovým létáním CRC-show, potom proběhlo 1. kolo nezvyklého, ale zajímavého výrazovacího létání elektrů.

Byl jsem byt velmi přátelský, ale důrazně pozván, abych jako hlavní střeďa přes historiky v současné době v SAMu 95 přijel a poznal na vlastní oči, jak to ti Plzeňáci u nich dělají. Nemohl jsem jen koukat kolem a chopil jsem se práce bodovače kategorie CRC-show, s čímž se venkem počítalo. Nikde žádné čekání, létající principál této akce řídil ze zadní pozice vše s přehledem. Pravda, ač v titulku bylo Cabin show, nebyly to vždy jen kabináčky, kdo šel do vzduchu. Hned vítěz Rakušan Plank, létající s krátkým PLAYBOYem SENIOR po této stránce by nevyhověl. Létal ale parádně a pomalu a svým čtyřtáctem OS FS 26 o obsahu 4,4 ccm jenom podtrhl efekt letu. Sluší se připomenout, že plzeňská chasa chce tuto kategorii létat v budoucnu s modely skoro polomaketovými, což plně vystihuje myšlenku této kategorie. Už jsem se jinde zmínil, že pro takové modely je tato kategorie určena. Především později pro všechny druhy modelů nebude.

Celkové výsledky:

1. Plank	Playboy	280
2. Reiser Alois	Kunze	275
3. Ing. Kleinmond Karel	Viking	271
4. Hlávka	Brigadier	262
5. Netáhlo Jaroslav	Z 11	236
6. Brož František	Satyr	233
7. Sporka	Flying Ace	232
8. Dr. Slupský Karel	Buldozer	227

Nešťastně havarovalo ve 2. letu TORPEDO II Zd. Andryška. Rakušané opět dominovali, prokázali větší cit pro vedení modelu a snad i více vylétané modely. Pokládejte to vy ostatní za výzvu pro další sezónu.

Počasí se rapidně změnilo, mlha se definitivně někam postrácela s přibývajícím sluníčkem se objevilo to, co jsme celý podzim marně čekali. Měli pavoučkové plující na svých vlákních prohrátým letištěm. Opravdové babí, nebo-li indické léto. Chtě-nechtě se vám vkřádá při tom do duše pocit pohody.

Kategorie CRC-E hromadný vzlet.

Tři první z prvního kola postrádali pro zápočet 3,2 a 1 bod a šlo se nato znovu. Ze 12 účastníků pouze ten, kdo získal v prvním, nebo druhém kole nějaký bod, mohl se zúčastnit finále. Nastoupilo 5 soutěžících, body se mažou. Tento finálový rozlet určí pořadí na prvních třech místech více hodnoceno není. Pět komárů vyrazí k nebi. Výrazně více než ostatní stoupají modely VI. Kostečky a Libora Dvořáka ostatní postupně přistávají do určeného čtverce. Kdo sedne vedle má smůlu. Nejvýše se vyšplhal model VI. Kostečky, vypadá to na vítěze. Ale odhad na přistání mu nevyšel, model nenalétává přesně proti větru a sedá mimo čtverec. Tím se úplně vyrazuje, ač měl nejlepší čas.

Pořadí vítězů je toto:

1. Dvořák Libor
2. Ing. Valenta Vladimír
3. Hlávka

Prekvapilo mne, že přes atraktivnost tohoto létání bylo více soutěžících pro létání na čas. můj názor je, že by tento rozlétač a vyřazovací systém měl být přesto doplněn do pravidel jako možná alternativa létání.

Jako poslední se létaly ARC-A2. jedenáct mužů nastoupilo na čtyřkolové klání. Pořadatel si sice předepsal jednotný gumicuk, který dodal Ing. Kleinmond, ale soutěžící ztráceli možnost volit si čas vzletu. To je minus této věci a dobře to není.

Po vyhodnocení bylo toto pořadí:

1. Dvořák František	Vážka	767
2. Ing. Kleinmond Karel	Sup	744
3. Kasal Miroslav	Čáp	727
4. Svoboda M.	Martan	690
5. Netáhlo Jaroslav	Expe	677
6. Ing. Valenta Vladimír	Míra	670
7. Alexandrov Jaroslav	Čáp	659
8. Vaníček Jaroslav	Marshall	642
9. Kostečka Vladimír	Mýval	639
10. Macháček Jaroslav	Žralok	425
11. Svoboda Petr	A 531	335

K dispozici nebyl ani „malý“ čtverec, což byla další odchylka od pravidel. František Dvořák otec si vydobyl jako vítěz ARC-A2 nádherný veliký koláč i s nápisem kategorie. Syn Libor získal podobný za vítězství v CRC-E. Nevím, nevím, zda je zdravé jíst tolik dobrot z mouky! Také tyhle byly z dílny Mistra Mrštíka. Ten třetí koláč jel do Rakouska. Ať se kluci mají a mají v puse něco jiného než Temelín. A nešlo jen o ty speciální koláče, byly i křupavé housličky, zvlášť pro tuto akci upečené. Kdo nezaváhal přikusoval je k mimořádným párekům.

A byla spokojenost všude kolem, pořadatel a současně duše celého podniku Karel Kleinmond zajistil vše, co bylo na pozvání a s modelářsky pohádkovým počasím (za to nemohl!) s létajícími pavoučky na jejich vlákních... Aby jich bylo vždycky dost... Bude se dobře vzpomínat na konec sezóny 2001.

Rad. Čížek

Navštívili jsme SLET SAMu 78 ve Starém Městě na Moravě ve dnech 24 – 26.8.2001

Přijeli jsme si zalétat, sem tam potrást rukou a ztratit kus modelářské řeči. Tedy já a pokladník SAMu 95 Vláda Horák. Navíc řada těch, kteří jsou členy v obou sdruženích. Rozdělit to z pohledu příslušnosti by nebylo tak jednoduché, ale bylo by to bezúčelné. O to totiž vůbec nejde. Já chci jen zdůraznit, že jsem nebyl v pozici nějakého reportéra, který si může něco poznamenat, udělat si nějaký ucelený obrázek svým pohledem na věc a také dát něco na film.

Byl to velký podnik, ne dost přehledný pro nezasvěcené. Problém byl v tom, že volně létající modely potřebují právě obrácený vítr, než rádiace větrone. Snaha vyhovět tomuto základnímu požadavku tu byla, ale trochu to nevyšlo. Volné modely létaly na levém okraji letiště, RC větrone a motoráci pro CRC-show byly na straně druhé. Možná, že tam patřil ještě někdo jiný, ale asi jsem to nepostřehl. Prostřední pruh letiště byl pro potřebu Aeroklubu. Ač to při nástupu ještě zvlášť zdůraznil Jenda Kypta, chcete-li tajemník, ředitel, řekl bych děvečka pro všechno, že velké aeroplány když se pohybují po zemi, nebo ve vzduchu mají vždy přednost. Sem tam některé modely přistály jako na potvoru zrovna v letovém pásu. To se stane. Reakce ale musí být rychlá. Zvednout model a rychle pryč. Určitě není nutné zůstat stát uprostřed vzletové dráhy aeroplánů a zírat kolem. To se v několika případech stalo a muselo nutně následovat vyklizení startoviště volných modelů z bezpečnostních důvodů. Následovalo částečné promíchání volných a RC, což rozhodně dobré není. Volné modely zalétávaly do sklízni pšenice, která už tam dávno být neměla, protože byla přezralá. To se zase nelíbilo panu agronomovi.

Nechci se zeshora rozepisovat o této akci. Jednak už je fundovaně popsána ve Zpravodaji 78, jednak náš chudíček šestistránkový platek na to v tomto čísle už nemůže dát víc místa. Soustředím se proto na několik čísel ze vzorně vyhotovené výsledkovky s případným názorem na daný úsek.

Bylo létáno celkem 16 kategorií, což se mně zdá, být rozděleno na 2 dny moc. Rozhodně bych nespojoval volné a RC modely. Alespoň s pohledu „95“, nezvládli bychom to. Celkem vzletlo, pokud jsem to dobře spočítal 145 modelů, z toho 64 rádiem řízených.

Volné modely – celkové výsledky:

AV 1 – létalo 12 modelů. zvítězil neorganizovaný K. Daněk s modelem ŠÍDLA výkonem 240s.

AV2 – létalo 12 modelů. Zvítězil Ing. Jar. Drnec se STRAKOU třemi plnými časy 150s.

AV3 – létalo 5 modelů. Zvítězil VI. Matal s modelem ALOŠ výkonem 3 x 180s.

AV4 – létaly 3 modely. Zvítězil Zd. Raška s modelem LH 11 výkonem 3 x 60s.

BV1 – létalo 22 modelů. Létalo se na 90s maxima. Zvítězil L. Koutný s modelem SKŘIVAN 46 výkonem 3 x 90s a vítězstvím v rozlétávání.

BV 2 – létalo 7 modelů. Létalo se na 150s maximum. Zvítězil Zd. Raška s modelem NETOPÍR výkonem 2 x 150s + 134s.

BV Mini – létalo 8 modelů. Zvítězil Zd. Raška s modelem FAICHALD výkonem 3 x 60s.

BV 3 – létaly 4 modely. Zvítězil neorganizovaný V. Šimek s modelem RUS 6.

CV – létaly pouze 3 modely. Létalo se na 150s maximum. Zvítězil J. Nedorost s modelem DEMON výkonem 2 x 150s + 95s.

RC modely – celkové výsledky:

ARC – létalo 13 modelů od těch největších (Sokol, Thermalist) až po řadu A2. Největší problém byly vzlety modelů. Vítr byl nijaký a ještě tancoval do různých směrů. Řešením byl naviják, ale ten vlastnil jen VI. Pergler a gumipraky pro menší modely. Uběhnout se to v žádném případě nedalo. Zvítězil Jar. Netáhlo s A2 EXPE se kterou v rozlétávání o 1. a 2. místo porazil o 30s MOSWEYE VI. Perglera.

CRC 2 – létaly jen 4 modely. Zvítězil Jar. Netáhlo s modelem RAKETA 5 výkonem 840 s.

CRC Atom – létalo 17 modelů. Létalo se na 10 min. maxima. Zvítězil Zd. Andryšek s modelem VEGA 7, který v rozlétávání porazil Jar. Netáhla se stejným modelem.

CRC E – trochu překvapení. Jediným účastníkem byl R. Metz s modelem SWAYBACK a nalétal 348 s.

CRC Veteran – létaly 3 modely. Létalo se na 10 min. maximum. Zvítězil J. Pipek s modelem CLOUD SNOOPER výkonem 996 s.

CRC show – létalo 11 modelů. Zvítězil L. Veselý s modelem CUMULUS. Neodvážím se komentovat bodový systém, SAM 95 má pravidla jiná a především používá lepší vzletovou a přistávací plochu.

CRC Classic – létalo 12 modelů. Létalo se na 7 min. maxima. Zvítězil P. Svoboda s modelem VEGA 7 výkonem 540 s.

Pokud jde o věrohodnost, že ten, či onen model v daném čase skutečně létal je to ošidné. Ne vždy je o tom dostatek dokladů. Všiml jsem si v několika případech, že souhlas se vzorem nebývá silnou stránkou konstruktéra, lépe modeláře, který model postavil. Nectí původní tvary a sem tam si něco „vylepší“. Jistě doufá, že se to v takovém rumraji modelů ztratí. Chyba je asi také v tom, že chceme věřit v poctivost každého modeláře. Ještě dik, že jde spíše o výjimky, než nějakou nákazu. To se ale týká nejen SLETU 78, ale i našeho SAMu 95, jsou to ty samé příznaky. Jak to řešit? Zůstat to takhle rozhodně nemůže. Technické karty ověřené známým odborníkem? Nebo chcete dokládat pořadateli soutěží hromadu papírů, že to máte v pořádku? Nenutíte pořadatele k takovému řešení!

Omlouvám se, že jsem nenapsal tuto reportáž lépe a v širším rozsahu. Některé úseky by si to asi zasloužily. Nešlo by ovšem současně létat a to nijak zvláštně a strávit tolik času opravou modelu.

Rad. Čížek

VL. Pergler startuje
s novým
ARC Zehrovice II.
R. Čížka

Foto: Jan Kypta

Foto: Víta Lacina

DELFIN Víta Lacina, který vylétal v AV3 2. místo. Vedle konstruktér R. Čížek, který vylétal s prototypem při logaritmickém bodování 2. místo na MR v Brně-Medlánkách. 1949